Uradni list
Evropske unije

SL
Serija L

2024/1799

10.7.2024

DIREKTIVA (EU) 2024/1799 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 13. junija 2024

o skupnih pravilih za spodbujanje popravila blaga in o spremembi Uredbe (EU) 2017/2394 ter direktiv (EU) 2019/771 in (EU) 2020/1828

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([1]),

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ([2]),

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ([3]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Cilj Direktive (EU) 2019/771 Evropskega parlamenta in Sveta ([4]) je izboljšati delovanje notranjega trga ter obenem doseči visoko raven varstva potrošnikov in večjo krožnost gospodarstva. V okviru zelenega prehoda je cilj te direktive izboljšati delovanje notranjega trga ter hkrati spodbujati bolj trajnostno potrošnjo, s čimer ta direktiva dopolnjuje cilj Direktive (EU) 2019/771.

(2) Za doseganje navedenih ciljev ter zlasti za olajšanje čezmejnega opravljanja storitev in konkurence med popravljavci blaga, ki ga potrošniki kupijo na notranjem trgu, je treba določiti enotna pravila za spodbujanje popravila blaga, ki ga kupijo potrošniki, v okviru odgovornosti prodajalca, določeni z Direktivo (EU) 2019/771, in onkraj nje. Države članice so že uvedle ali pa razmišljajo o uvedbi pravil, ki spodbujajo popravilo in ponovno uporabo blaga, ki ga kupijo potrošniki, zunaj obstoječe odgovornosti prodajalca, določene z Direktivo (EU) 2019/771. Različna zavezujoča nacionalna pravila na tem področju ustvarjajo ali bi lahko ustvarili ovire za nemoteno delovanje notranjega trga, kar negativno vpliva na čezmejne transakcije gospodarskih subjektov, ki poslujejo na tem trgu. Ti subjekti bi morda morali prilagoditi svoje storitve, da bi upoštevali različna zavezujoča nacionalna pravila, in bi lahko imeli dodatne transakcijske stroške s pridobitvijo potrebnih pravnih nasvetov o zahtevah prava države članice, v kateri ima potrošnik običajno prebivališče, ki se uporablja na podlagi Uredbe (ES) št. 593/2008 Evropskega parlamenta in Sveta ([5]), ter bi morali ustrezno prilagoditi svoje pogodbe o opravljanju storitev popravil. To bo vplivalo zlasti na mala in srednja podjetja, ki so večinsko zastopana v sektorju popravil. Pravna razdrobljenost bi lahko negativno vplivala tudi na zaupanje potrošnikov v čezmejna popravila zaradi negotovosti glede dejavnikov, ki so pomembni pri odločanju za popravilo blaga.

(3) Da bi zmanjšali prezgodnjega zavrženja uporabnega blaga, ki ga kupijo potrošniki, ter spodbudili potrošnike, da svoje blago uporabljajo dlje, je treba okrepiti določbe v zvezi s popravilom blaga in s tem potrošnikom omogočiti, da poiščejo cenovno dostopno popravilo pri ponudniku storitev popravil po lastni izbiri. Popravilo bi moralo privesti do trajnostne potrošnje, saj bo verjetno nastalo manj odpadkov zaradi zavrženega blaga, manj bo povpraševanja po

([1]) UL C 293, 18.8.2023, str. 77.
([2]) UL C, C/2023/1330, 22.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/1330/oj.
([3]) Stališče Evropskega parlamenta z dne 23. aprila 2024 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 30. maja 2024.
([4]) Direktiva (EU) 2019/771 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o nekaterih vidikih pogodb za prodajo blaga, spremembi Uredbe (EU) 2017/2394 in Direktive 2009/22/ES ter razveljavitvi Direktive 1999/44/ES (UL L 136, 22.5.2019, str. 28).
([5]) Uredba (ES) št. 593/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o pravu, ki se uporablja za pogodbena obligacijska razmerja (Rim I) (UL L 177, 4.7.2008, str. 6).

virih, vključno z energijo, ki ga povzročata proizvodnja in prodaja novega blaga za nadomestitev blaga z napako, ter manj emisij toplogrednih plinov. Ta direktiva spodbuja trajnostno potrošnjo z namenom doseganja koristi za okolje, tako da se spodbuja življenjski cikel blaga, ki vključuje ponovno uporabo, popravilo in obnovo, hkrati pa prinaša koristi za potrošnike, ki se bodo kratkoročno lahko izognili stroškom, povezanimi z novimi nakupi.

(4) Vedenje potrošnikov je preplet mnogih različnih vidikov. Pri izbiri med popravilom ali nakupom novega blaga imajo ključno vlogo merila, kot so ekonomska praktičnost, trajnost, razpoložljivost in bližina storitev popravila ter čas, potreben za popravilo. Različne ovire lahko potrošnikom preprečujejo, da bi se odločili za popravilo. Namen te direktive je obravnavati nekatere od teh ovir.

(5) Uredba (EU) 2024/1781 Evropskega parlamenta in Sveta ([6]) določa zlasti zahteve na strani ponudbe, katerih cilj je bolj trajnostna zasnova izdelkov v fazi proizvodnje. Direktiva (EU) 2024/825 Evropskega parlamenta in Sveta ([7]) določa zahteve na strani povpraševanja, katerih cilj je zagotavljanje boljših informacij o trajnosti in popravljivosti blaga na prodajnem mestu, kar bi moralo potrošnikom omogočiti sprejemanje informiranih odločitev o trajnostnih nakupih. Namen te direktive je dopolniti navedene zahteve na strani ponudbe in povpraševanja s spodbujanjem popravila in ponovne uporabe v poprodajni fazi, in sicer izven okvira odgovornosti prodajalca. Poleg tega bi bilo treba Direktivo (EU) 2019/771 spremeniti tako, da bi spodbujala popravilo v okviru odgovornosti prodajalca. S to direktivo se v okviru evropskega zelenega dogovora uresničujejo cilji spodbujanja bolj trajnostne potrošnje, krožnega gospodarstva in zelenega prehoda.

(6) Ta direktiva ne bi smela vplivati na možnost držav članic, da urejajo vidike pogodb o opravljanju storitev popravil, razen tistih, ki so harmonizirani s pravom Unije. Ta direktiva ne bi smela vplivati na možnost držav članic, da urejajo vidike splošnega pogodbenega prava, kot so pravila o sklenitvi, veljavnosti, ničnosti ali učinkih pogodb, vključno s posledicami odstopa od pogodbe, kolikor ti vidiki niso urejeni s to direktivo, ali na pravico do odškodnine. Ta direktiva ne bi smela posegati v Uredbo (EU) 2023/988 Evropskega parlamenta in Sveta ([8]), zlasti v primeru odpoklica proizvoda iz varnostnih razlogov.

(7) Države članice bi morale še naprej imeti možnost, da, kadar je to združljivo z obveznostmi iz te direktive in drugega veljavnega prava Unije, ohranijo ali uvedejo določbe o drugih vidikih spodbujanja popravila blaga, ki bi lahko dopolnjevale pravila iz te direktive, na primer v zvezi s tržnimi garancijami, obstojem centrov za popravila ali finančnimi spodbudami za popravila.

(8) Da bi v celoti izkoristili prednosti te direktive, bi se morala uporabljati za vse blago. Vendar bi se morale določbe v zvezi z obveznostjo popravila in obveznostjo obveščanja, kot je določeno v tej direktivi, uporabljati le za blago, za katero so zahteve glede popravljivosti določene v pravnih aktih Unije.

(9) Zahteve glede popravljivosti bi morale zajemati vse zahteve na podlagi pravnih aktov Unije, ki zagotavljajo, da je blago mogoče popraviti, med drugim tudi zahteve iz okvira za okoljsko primerno zasnovo iz Uredbe (EU) 2024/1781, da se zajameta širok nabor blaga in tudi prihodnji razvoj na katerem koli drugem področju prava Unije.

(10) Popravljavci morajo potrošnikom zagotoviti ključne informacije o svojih storitvah popravil. Da bi potrošniku olajšali svobodno izbiro pri odločitvi, kdo bo njegovo blago popravil, ter da bi mu pomagali prepoznati in izbrati ustrezne storitve popravil, bi popravljavci morali imeti možnost prostovoljne uporabe standardiziranega evropskega obrazca z informacijami o popravilu iz Priloge I k tej direktivi. Evropski obrazec z informacijami o popravilu bi moral

([6]) Uredba (EU) 2024/1781 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2024 o vzpostavitvi okvira za določitev zahtev za okoljsko primerno zasnovo za trajnostne izdelke, ki spreminja Direktivo (EU) 2020/1828 in Uredbo (EU) 2023/1542 ter razveljavlja Direktivo 2009/125/ES (UL L, 2024/1781, 28.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj).

([7]) Direktiva (EU) 2024/825 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. februarja 2024 o spremembi direktiv 2005/29/ES in 2011/83/EU v zvezi s krepitvijo vloge potrošnikov za zeleni prehod z boljšim varstvom pred nepoštenimi praksami in boljšim obveščanjem (UL L, 2024/825, 6.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/825/oj).

([8]) Uredba (EU) 2023/988 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. maja 2023 o splošni varnosti proizvodov, spremembi Uredbe (EU) št. 1025/2012 Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive (EU) 2020/1828 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2001/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Sveta 87/357/EGS (UL L 135, 23.5.2023, str. 1).

vsebovati ključne parametre, ki vplivajo na potrošnikove odločitve o popravilu, kot je narava napake, cena popravila in čas, v katerem naj bi popravljavec opravil popravilo. Če popravljavec ponuja dodatne storitve, kot je prevoz, je treba navesti posamezne stroške teh storitev. Informacije na evropskem obrazcu z informacijami o popravilu bi bilo treba potrošnikom zagotoviti na jasen in razumljiv način ter v skladu z zahtevami glede dostopnosti iz Direktive (EU) 2019/882 Evropskega parlamenta in Sveta ([9]). Evropski obrazec z informacijami o popravilu bi lahko potrošnikom omogočil, da ocenijo in na preprost način primerjajo storitve popravil, vključno z alternativnimi ponudbami za popravilo, ter olajšal zagotavljanje informacij o storitvah popravil, zlasti za mikro, mala in srednja podjetja. Popravljavci bi pridobili večjo pravno varnost, saj bi se štelo, da je s tem, ko uporabijo in pravilno izpolnijo evropski obrazec z informacijami o popravilu, izpolnjena njihova pravna obveznost, zlasti v zvezi z zagotovitvijo določenih predpogodbenih informacij na podlagi Direktive 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([10]). S standardizirano predstavitvijo ključnih informacij na evropskem obrazcu z informacijami o popravilu bi izboljšali jasnost in preglednost, s tem pa prispevali k večjemu zaupanju potrošnikov v storitve popravil.

(11) Če popravljavec zagotovi evropski obrazec z informacijami o popravilu, bi to moral storiti v razumnem roku, ki bi moral ustrezati najkrajšemu možnemu obdobju po zahtevi, in preden se potrošnik zaveže s pogodbo o opravljanju storitev popravil. Kadar evropski obrazec z informacijami o popravilu ni na voljo, bi moral imeti potrošnik tudi možnost, da s popravljavcem sklene pogodbo o opravljanju storitev popravil na podlagi predpogodbenih informacij, zagotovljenih na druge načine v skladu z Direktivo 2011/83/EU.

(12) Evropski obrazec z informacijami o popravilu bi bilo treba zagotoviti brezplačno. Vendar mora popravljavec v nekaterih primerih opraviti diagnostično storitev, tj. pregledati blago, da bi ugotovil naravo napake ali vrsto popravila. V takih primerih bi moral imeti popravljavec možnost, da od potrošnika zahteva plačilo stroškov, ki jih ima pri tem, vključno s stroški dela ali prevoza. V skladu s predpogodbenimi informacijami in drugimi zahtevami iz Direktive 2011/83/EU bi moral popravljavec potrošnika obvestiti o takih stroških, preden potrošnik zahteva diagnostično storitev in pred predložitvijo evropskega obrazca z informacijami o popravilu. Potrošniki bi morali imeti možnost, da ne zahtevajo diagnostične storitve, kadar menijo, da so stroški zanjo previsoki. Če se potrošnik odloči za popravilo blaga, bi moral imeti popravljavec možnost, da take stroške odbije od cene popravila. To ne posega v pravila držav članic o obveznem odbitju takih stroškov. Informacije o takem odbitku se lahko sporočijo prek evropskega obrazca z informacijami o popravilu.

(13) Popravljavci najmanj 30 koledarskih dni ne bi smeli spreminjati pogojev popravila, ki so jih navedli v evropskem obrazcu z informacijami o popravilu, vključno s ceno popravila. Vendar bi morala imeti popravljavec in potrošnik možnost, da se dogovorita o daljšem obdobju. Tako bi potrošniki imeli dovolj časa za primerjavo različnih ponudb za popravilo. Če se pogodba o opravljanju storitev popravil sklene na podlagi evropskega obrazca z informacijami o popravilu, bi morale biti informacije o pogojih popravila in ceni iz navedenega obrazca sestavni del pogodbe o opravljanju storitev popravil, s čimer bi se opredelile obveznosti popravljavca na podlagi navedene pogodbe. Neizpolnjevanje teh pogodbenih obveznosti ureja nacionalno pravo, ki se uporablja.

(14) Če se popravljavec odloči predložiti evropski obrazec z informacijami o popravilu in potrošnik sprejme pogoje, navedene na tem obrazcu, bi moral biti popravljavec dolžan izvesti storitev popravila. Države članice bi morale potrošnikom zagotoviti sorazmerna in učinkovita pravna sredstva za primere, ko popravljavec ne izvede popravila, potem ko je potrošnik sprejel evropski obrazec z informacijami o popravilu. Takšna pravna sredstva bi lahko vključevala povračilo stroškov, plačanih za diagnostično storitev.

(15) Direktiva (EU) 2019/771 določa, da morajo prodajalci popraviti blago v primeru neskladnosti, ki je obstajala ob dobavi blaga in ki se pokaže v obdobju odgovornosti. Kadar taka obveznost ne velja, se prezgodaj zavrže veliko blaga z napako, ki bi ga bilo sicer možno popraviti ali prenoviti. Da bi potrošnike v takih primerih spodbudili k popravilu njihovega blaga, bi morala biti s to direktivo proizvajalcem naložena obveznost, da na zahtevo

([9]) Direktiva (EU) 2019/882 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o zahtevah glede dostopnosti za proizvode in storitve (UL L 151, 7.6.2019, str. 70).

([10]) Direktiva 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 304, 22.11.2011, str. 64).

potrošnika popravijo blago, za katero veljajo zahteve glede popravljivosti, ki jih določajo pravni akti Unije. Ta obveznost bi morala veljati za proizvajalce s sedežem v Uniji in zunaj nje v zvezi z blagom, danim na trg Unije. Poleg tega ta direktiva ne bi smela postavljati pod vprašaj svobode izbire proizvajalcev, da iz ekonomskih razlogov blago preneha proizvajati, brez poseganja v obveznost zagotavljanja nadomestnih delov in orodij na podlagi prava Unije, kadar je ustrezno.

(16) Ker obveznost popravila, ki jo ta direktiva nalaga proizvajalcem, zajema napake, ki niso posledica neskladnosti blaga s prodajno pogodbo, bi lahko proizvajalci popravilo zagotovili proti plačilu cene, ki jo plača potrošnik, ali brezplačno. Zaračunavanje cene bi moralo proizvajalce spodbuditi k razvoju trajnostnih poslovnih modelov, vključno z opravljanjem storitev popravil. V taki ceni bi lahko upoštevali na primer stroške dela, stroške nadomestnih delov, stroške upravljanja delavnice za popravilo in običajno maržo. Cena bi morala biti razumna, kar pomeni, da bi morala biti določena tako, da potrošnikov ne bi namerno odvračala od tega, da bi izkoristili proizvajalčevo obveznost popravila. O ceni in pogojih popravila bi se bilo treba dogovoriti v pogodbi med potrošnikom in proizvajalcem, potrošnik pa bi moral biti svoboden pri odločitvi, ali so cena in pogoji zanj sprejemljivi. Obveznost sklenitve take pogodbe in konkurenčni pritisk drugih popravljavcev bi morala proizvajalce, ki jih zavezuje obveznost popravila, spodbuditi k temu, da ponudijo ceno, ki je sprejemljiva za potrošnika. Obveznost popravila bi lahko opravili tudi brezplačno, kadar je napaka krita s tržno garancijo, na primer glede zajamčene trajnosti blaga. Da bi potrošnike spodbudili k popravilu blaga zunaj zakonskega jamstva, bi moral biti proizvajalec sposoben za čas popravila v izposojo ponuditi primerljivo blago, ki naj bi ga potrošnik vrnil po prejetju svojega popravljenega blaga.

(17) V izogib nepotrebnim stroškom prevoza in emisijam bi bilo koristno, če bi se popravilo izvedlo čim bliže potrošniku. Proizvajalci in po potrebi pooblaščeni zastopniki, uvozniki in distributerji bi morali imeti možnost, da svojo obveznost popravila izpolnijo s sklenitvijo pogodbe s podizvajalcem, na primer če nimajo infrastrukture za popravilo ali če lahko popravilo izvede popravljavec, ki je bližje potrošniku. Vendar bi morali biti še naprej odgovorni za obveznost popravila.

(18) Na podlagi zahtev iz delegiranih aktov, sprejetih na podlagi Uredbe (EU) 2024/1781, ali izvedbenih ukrepov, sprejetih na podlagi Direktive 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([11]), bi morali proizvajalci zagotoviti dostop do nadomestnih delov, informacij o popravilu in vzdrževanju ali do vseh programskih orodij, strojne programske opreme ali podobnih pomožnih sredstev, povezanih s popravili. Te zahteve zagotavljajo tehnično izvedljivost popravila ne le s strani proizvajalca, temveč tudi s strani drugih popravljavcev. Tako bodo imeli popravljavci in, kadar je ustrezno, potrošniki dostop do nadomestnih delov ter informacij in orodij, povezanih s popravili, v skladu s pravnimi akti Unije, potrošniki pa bodo imeli na izbiro več popravljavcev ali, kadar je ustrezno, možnost, da sami opravijo popravilo. Nadomestni deli bi morali biti na voljo vsaj za obdobje, določeno v aktih Unije. Proizvajalci, ki dajejo na voljo nadomestne dele in orodja za blago, zajeto v pravnih aktih iz Priloge II k tej direktivi, bodisi zaradi ustreznih pravnih obveznosti na podlagi prava Unije bodisi prostovoljno, bi morali zaračunavati razumno ceno, ki ne bi odvračala od dostopa do takih nadomestnih delov in orodij ter s tem preprečevala popravila. Za dopolnitev teh ukrepov proizvajalci ne bi smeli uporabljati nobenih pogodbenih klavzul, strojne ali programske opreme, ki bi ovirala popravilo blaga, za katero veljajo zahteve glede popravljivosti, določene v pravnih aktih Unije iz Priloge II k tej direktivi, razen če so utemeljene z legitimnimi in objektivnimi dejavniki, vključno s preprečevanjem ali omejevanjem nedovoljene uporabe del in drugih predmetov, zaščitenih s pravicami intelektualne lastnine na podlagi pravnih aktov Unije in nacionalnih pravnih aktov, zlasti direktiv 2001/29/ES ([12]), 2004/48/ES ([13]) in (EU) 2019/790 ([14]) Evropskega parlamenta in Sveta. Zato bi to moralo spodbujati konkurenco in potrošnikom omogočati boljše storitve in nižje cene popravil.

([11]) Direktiva 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o vzpostavitvi okvira za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovo izdelkov, povezanih z energijo (UL L 285, 31.10.2009, str. 10).

([12]) Direktiva 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi (UL L 167, 22.6.2001, str. 10).

([13]) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/48/ES z dne 29. aprila 2004 o uveljavljanju pravic intelektualne lastnine (UL L 157, 30.4.2004, str. 45).

([14]) Direktiva (EU) 2019/790 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o avtorski in sorodnih pravicah na enotnem digitalnem trgu in spremembi direktiv 96/9/ES in 2001/29/ES (UL L 130, 17.5.2019, str. 92).

(19) Prakse trgovcev, ki bi potrošnike prepričale, da njihovega blaga ni mogoče popraviti zaradi predhodnega popravila ali pregleda, ki ga je opravil neodvisni popravljavec, nepoklicni popravljavec ali končni uporabniki, ali lažne trditve, da bi tako popravilo ali pregled povzročil tveganja, povezana z varnostjo, s katerimi se potrošnike zavaja, bi lahko, kadar je ustrezno, pomenile nepoštene poslovne prakse na podlagi Direktive 2005/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([15]).

(20) Obveznost popravila bi morala veljati tudi v primerih, kadar ima proizvajalec sedež zunaj Unije. Da bi se potrošniki za izpolnitev te obveznosti lahko obrnili na gospodarski subjekt, ki ima sedež v Uniji, ta direktiva določa niz alternativnih gospodarskih subjektov, ki morajo v takih primerih izpolniti proizvajalčevo obveznost popravila. To bi moralo proizvajalcem s sedežem zunaj Unije omogočiti, da organizirajo in izpolnijo svojo obveznost popravila v Uniji.

(21) Da bi preprečili čezmerno obremenitev proizvajalcev in zagotovili, da lahko izpolnijo svojo obveznost popravila, bi morala biti ta obveznost omejena na tisto blago, za katero so v pravnih aktih Unije določene zahteve glede popravljivosti, in sicer v obsegu teh zahtev. Zahteve glede popravljivosti ne zavezujejo proizvajalcev k popravilu blaga z napako, temveč zagotavljajo, da je blago popravljivo. Primeri pravnih aktov Unije, ki določajo zahteve glede popravljivosti, so delegirani akti, sprejeti na podlagi Uredbe (EU) 2024/1781, ali izvedbeni akti, sprejeti na podlagi Direktive 2009/125/ES, ki vzpostavljajo okvir za izboljšanje okoljske trajnostnosti izdelkov, ali drugi ustrezni pravni akti Unije, kot je Uredba (EU) 2023/1542 Evropskega parlamenta in Sveta ([16]). Ta omejitev obveznosti popravila bi morala zagotavljati, da taka obveznost velja le za blago, ki je popravljivo po zasnovi. Upoštevne zahteve glede popravljivosti vključujejo zahteve glede zasnove, s katerimi se izboljšuje zmožnost razstavljanja blaga, in glede določenih nadomestnih delov, ki morajo biti za minimalno obdobje dani na voljo. Obveznost popravila bi morala ustrezati področju uporabe zahtev glede popravljivosti, na primer, zahteve za okoljsko primerno zasnovo bi se lahko uporabljale samo za nekatere sestavne dele blaga, ali pa bi se določilo obdobje, v katerem morajo biti na voljo nadomestni deli. Obveznost popravila na podlagi te direktive, ki potrošniku omogoča, da zahteva popravilo neposredno od proizvajalca v poprodajni fazi, bi morala dopolnjevati zahteve glede popravljivosti na strani ponudbe, ki so določene na primer v Uredbi (EU) 2024/1781, in spodbujati povpraševanje potrošnikov po popravilu.

(22) Za zagotovitev pravne varnosti bi bilo treba v Prilogi II k tej direktivi navesti pravne akte Unije, ki vsebujejo zahteve glede popravljivosti za ustrezne kategorije blaga. Za zagotovitev skladnosti s prihodnjim regulativnim razvojem bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije sprejme akte v zvezi z dodajanjem pravnih aktov Unije v Prilogo II k tej direktivi, kadar se sprejmejo nove zahteve glede popravljivosti. Komisija bi morala te pravne akte dodati čim prej, najpozneje pa 12 mesecev po njihovi objavi. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje ([17]). Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.

(23) Medtem ko ta direktiva nalaga obveznost popravila proizvajalcu, potrošnikom tudi olajšuje izbiro storitev popravil drugih popravljavcev. Ta izbira bo olajšana tako, da bodo lahko evropski obrazec z informacijami o popravilu prostovoljno predložili ne le proizvajalec, ampak tudi popravljavci, kot so prodajalec ali neodvisni popravljavci, mogoče pa ga bo poiskati tudi na spletni platformi za popravila. Ker bi morali potrošniki za popravilo plačati, bodo verjetno primerjali različne možnosti popravila, da bi izbrali najustreznejše storitve popravil za svoje potrebe. Zato

([15]) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (Direktiva o nepoštenih poslovnih praksah) (UL L 149, 11.6.2005, str. 22).

([16]) Uredba (EU) 2023/1542 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2023 o baterijah in odpadnih baterijah, spremembi Direktive 2008/98/ES in Uredbe (EU) 2019/1020 ter razveljavitvi Direktive 2006/66/ES (UL L 191, 28.7.2023, str. 1).

([17]) UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

je verjetno, da se bodo obrnili na neodvisne popravljavce v svoji bližini ali na prodajalca, preden bodo stopili v stik s proizvajalci, ki so lahko na primer geografsko bolj oddaljeni in ki bi lahko zaradi prevoznih stroškov za popravilo zaračunali višjo ceno.

(24) V skladu z Direktivo (EU) 2019/771 bi moral biti proizvajalec izvzet iz obveznosti popravila, kadar je popravilo dejansko ali pravno nemogoče. Zato proizvajalec ne bi smel imeti možnosti, da zavrne popravilo izključno iz ekonomskih razlogov, kot so stroški nadomestnih delov, ali zgolj zato, ker so predhodno popravilo izvedli drugi popravljavci ali, kadar je ustrezno, potrošnik. Nacionalna zakonodaja za prenos Direktive (EU) 2019/771 ali njene predhodnice Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([18]) že vsebuje merilo glede neizvedljivosti popravila in nacionalna sodišča to merilo uporabljajo.

(25) Da bi povečali ozaveščenost potrošnikov o razpoložljivosti popravila in s tem tudi verjetnost, da se bodo odločili zanj, bi morali proizvajalci ali, kadar je ustrezno, pooblaščeni zastopniki, uvozniki ali distributerji informirati potrošnike, tako da jim dajo na voljo informacije o svoji obveznosti popravila in svojih storitvah popravil. Informacije bi morale biti na voljo vsaj med celotnim trajanjem obveznosti popravila, kar bi se lahko razumelo kot obdobje od trenutka dajanja na trg do izteka zahtev glede popravljivosti. V informacijah bi morala biti navedena blago, za katero velja ta obveznost, ter pojasnilo, da se za to blago popravilo lahko opravi ter v kakšnem obsegu se opravi, na primer prek podizvajalcev. Te informacije bi morale biti potrošniku lahko dostopne ter zagotovljene na jasen in razumljiv način, ne da bi jih moral potrošnik zahtevati, ter v skladu z zahtevami glede dostopnosti iz Direktive (EU) 2019/882. Proizvajalec bi moral biti prost pri določitvi načina, na katerega bo obvestil potrošnika, na primer prek spletnega mesta na viden in opazen način, prek digitalnega potnega lista izdelka ali na prodajnem mestu, na primer kadar je proizvajalec hkrati prodajalec.

(26) Da bi spodbudili popravila, bi morala Komisija vzpostaviti evropsko spletno platformo za popravila (v nadaljnjem besedilu: evropska spletna platforma). Evropska spletna platforma bi morala biti sestavljena iz nacionalnih razdelkov, ki bi temeljili na skupnem spletnem vmesniku, in vključevati povezave do nacionalnih spletnih platform za popravila (v nadaljnjem besedilu: nacionalne spletne platforme), ki izpolnjujejo merila iz te direktive. V ta namen bi morala Komisija razviti skupni spletni vmesnik za evropsko spletno platformo. Komisija bi morala biti odgovorna tudi za zagotavljanje vzdrževanja informacijske tehnologije skupnega spletnega vmesnika in odgovarjati na tehnična ali druga vprašanja uporabnikov v zvezi z morebitnim nepravilnim delovanjem evropske spletne platforme. Evropska spletna platforma bi morala biti potrošnikom dostopna brezplačno. Poleg tega bi morala biti na voljo, kadar je ustrezno, za prodajalce obnovljenega blaga, kupce blaga z napako za namen obnove ali dopolnilne tržne instrumente, kot so skupnostne pobude za popravila. Države članice bi morale uporabiti skupni spletni vmesnik za ustvarjanje nacionalnih razdelkov evropske spletne platforme ali pa po potrebi vzpostaviti ali vzdrževati nacionalne spletne platforme, ki izpolnjujejo merila iz te direktive. Kadar države članice uporabljajo evropsko spletno platformo, bi moralo biti prepuščeno njihovi presoji, kako izpolniti nacionalne razdelke, na primer s samoregistracijo, uvozom neprečiščenih podatkov iz obstoječih podatkovnih zbirk s soglasjem popravljavcev ali s predhodno odobritvijo registracije. Kadar države članice menijo, da je to potrebno, bi morale imeti možnost določiti pogoje za dostop do nacionalnih razdelkov, kot so izpolnjevanje meril o poklicnih kvalifikacijah ali izpolnjevanje veljavnih prostovoljnih evropskih ali nacionalnih standardov kakovosti popravil. Taki pogoji bi morali biti nediskriminatorni in v skladu s pravom Unije. Države članice, ki se odločijo, da bodo za svoje nacionalne razdelke določile pogoje za dostop, bi morale imeti na voljo šest dodatnih mesecev, da te razdelke pripravijo za uporabo.

(27) Nekatere države članice ali podjetja so vložila sredstva v razvoj nacionalnih spletnih platform za spodbujanje popravil. Da bi se izognili čezmernemu upravnemu bremenu in omogočili ustrezno prožnost, bi morale imeti države članice tudi možnost, da se odločijo za ohranitev obstoječe nacionalne spletne platforme, ki izpolnjuje zahteve iz te direktive. Kadar država članica vzdržuje ali vzpostavi nacionalno spletno platformo, ne bi smela biti obvezana vzpostaviti nacionalnega razdelka evropske spletne platforme ali določiti nacionalnih kontaktnih točk. Države članice bi morale izbirati med vzpostavitvijo nacionalnega razdelka evropske spletne platforme ali

([18]) Direktiva 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. maja 1999 o nekaterih vidikih prodaje potrošniškega blaga in z njim povezanih garancij (UL L 171, 7.7.1999, str. 12).

vzpostavitvijo nacionalne spletne platforme, ki izpolnjuje pogoje iz te direktive, in o tem do 31. julija 2026 obvestiti Komisijo. Take nacionalne spletne platforme bodo dostopne prek povezave z evropske spletne platforme, če bodo začele delovati najpozneje 31. julija 2027. Lahko bi bile zasebne ali javne spletne platforme ali spletne platforme v okviru javno-zasebnega partnerstva.

(28) Evropska spletna platforma bi morala vključevati uporabniku prijazna orodja za iskanje popravljavcev po državah članicah. To bi potrošnikom pomagalo oceniti in primerjati prednosti različnih ponudnikov storitev popravil ter jih tako spodbudilo, da se odločijo za popravilo. Medtem ko je cilj evropske spletne platforme olajšati iskanje storitev popravil v odnosih med podjetji in potrošniki, bi morale imeti države članice za spodbujanje trajnostne potrošnje možnost, da področje uporabe svojega nacionalnega razdelka evropske spletne platforme razširijo na prodajalce obnovljenega blaga, kupce blaga z napako za namene obnove ali skupnostne pobude za popravila, kot so kavarniške popravljalnice.

(29) Države članice bi morale imenovati predstavnika, ki bo del strokovne skupine za svetovanje o zasnovi in delovanju evropske spletne platforme, ki jo ustanovi Komisija zaradi lažjega sodelovanja med njo in državami članicami.

(30) Države članice bi morale določiti tudi nacionalne kontaktne točke, odgovorne za naloge v zvezi z upravljanjem njihovega nacionalnega razdelka. Nacionalne kontaktne točke, ki jih določijo države članice, bi morale po potrebi izvajati nadzor nad podatki iz nacionalnega razdelka za namene odkrivanja, identificiranja in odstranjevanja neveljavnih informacij v skladu s pravom Unije.

(31) Komisija bi morala zagotoviti, da je evropska spletna platforma potrošnikom enostavno in brezplačno dostopna. Evropska spletna platforma bi morala potrošnikom omogočati, da za svoje blago z napako poiščejo ustrezne storitve popravil, po potrebi pa tudi prodajalce obnovljenega blaga, kupce blaga z napako za namen obnove ali skupnostne pobude za popravila, kot so kavarniške popravljalnice. Potrošniki bi morali imeti možnost, da uporabljajo iskalne funkcije, ki omogočajo prikaz po različnih značilnostih, kot so kategorije blaga, razpoložljivost začasnega nadomestnega blaga, kazalniki kakovosti in morebitni pogoji popravila, vključno z lokacijo popravljavca in možnostjo čezmejnega opravljanja storitev. V skladu z veljavnim pravom Unije o dostopnosti bi morala biti evropska spletna platforma dostopna tudi ranljivim potrošnikom, vključno z invalidi.

(32) Funkcija iskanja na podlagi blaga bi se lahko nanašala na vrsto ali blagovno znamko blaga. Ker popravljavci ne morejo biti seznanjeni s konkretno napako, dokler ni predložena zahteva za popravilo, bi moralo zadostovati, da na evropski spletni platformi zagotovijo splošne informacije o ključnih elementih njihovih storitev popravil, zlasti o povprečnem času za izvedbo popravila, možnosti začasne zagotovitve nadomestnega blaga, kraju, kjer potrošnik blago izroči v popravilo, in razpoložljivosti pomožnih storitev, na podlagi česar se lahko potrošniki odločijo, ali bodo zadevno blago dali popraviti. Popravljavce in, kadar je ustrezno, prodajalce obnovljenega blaga, kupce blaga z napako za namen obnove ali skupnostne pobude za popravila, kot so kavarniške popravljalnice, bi bilo treba spodbujati, da svoje informacije na evropski spletni platformi redno posodabljajo. Da bi povečali zaupanje potrošnikov v storitve popravil, ki so na voljo na evropski spletni platformi, bi morali imeti popravljavci možnost dokazati, da izpolnjujejo določene standarde za popravila.

(33) Da bi bilo lažje pridobiti evropski obrazec z informacijami o popravilu, bi bilo treba potrošnikom omogočiti, da lahko ta obrazec prek evropske spletne platforme zahtevajo neposredno od popravljavca, kadar ga je ta prostovoljno dal na voljo.

(34) Komisija in države članice bi morale za ozaveščanje potrošnikov o evropski spletni platformi sprejeti ustrezne ukrepe, kot so napotovanje na evropsko spletno platformo na povezanih nacionalnih spletnih mestih ali izvedba komunikacijskih kampanj.

(35) Države članice bi morale zagotoviti, da je njihova nacionalna zakonodaja, tudi pri prenosu te direktive, popolnoma v skladu s temeljnima svoboščinama opravljanja storitev in ustanavljanja, kot sta določeni v Pogodbah. Ta direktiva ne bi smela posegati v Direktivo (EU) 2018/958 Evropskega parlamenta in Sveta ([19]).

([19]) Direktiva (EU) 2018/958 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. junija 2018 o preskusu sorazmernosti pred sprejetjem nove regulacije poklicev (UL L 173, 9.7.2018, str. 25).

(36) Države članice bi morale sprejeti vsaj en ukrep za spodbujanje popravila. Taki ukrepi bi lahko bili finančne ali nefinančne narave. Ukrepi nefinančne narave bi lahko vključevali informacijske kampanje, podporo skupnostnim pobudam za popravila na neposredne načine, kot je zagotavljanje prostora za popravljalne laboratorije ali prostorov za srečanja, na primer v lokalnih ali kulturnih centrih. Finančni ukrepi bi lahko bili na primer v obliki bonov za popravila, skladov za popravila, podpore za lokalne ali regionalne spletne platforme za popravila ali vzpostavitve takih platform, organizacije ali financiranja programov usposabljanja za pridobitev posebnih znanj in spretnosti na področju popravil, in davčnih ukrepov. V okviru davčnih ukrepov, kadar je ustrezno, v skladu s Prilogo III k Direktivi Sveta 2006/112/ES ([20]), se lahko države članice odločijo, da po potrebi določijo nižjo stopnjo davka na dodano vrednost za ponudbo storitev popravil gospodinjskih aparatov, čevljev in usnjenih izdelkov, oblačil in gospodinjskega perila, vključno s popravljanjem in spreminjanjem. V zvezi s tem bi lahko Komisija po potrebi razmislila o predložitvi predloga za spremembo Priloge III k navedeni direktivi. Navedeni ukrepi bi se lahko sprejeli na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni. Za lažjo izmenjavo najboljših praks bi morale države članice Komisijo uradno obvestiti o enem ali več ukrepih, sprejetih za spodbujanje popravil. Komisija bi morala informacije o takih ukrepih objaviti.

(37) Države članice morajo določiti kazni za kršitve nacionalnih določb, sprejetih na podlagi te direktive, in zagotoviti, da se izvršujejo. Kazni bi morale biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

(38) Komisija bi morala omogočiti razvoj prostovoljnega evropskega standarda kakovosti za storitve popravil, na primer s spodbujanjem in lajšanjem prostovoljnega sodelovanja pri razvoju standarda med podjetji, javnimi organi in drugimi deležniki, kot so neodvisni popravljavci in skupnostne pobude za popravila, ali z izdajo zahteve za standardizacijo evropskim organizacijam za standardizacijo. Evropski standard kakovosti za storitve popravil bi lahko okrepil zaupanje potrošnikov v storitve popravil po vsej Uniji. Tak standard bi lahko vključeval vidike, ki vplivajo na odločitve potrošnikov za popravilo, kot so čas za izvedbo popravila, možnost začasne zagotovitve nadomestnega blaga, zagotavljanje kakovosti, kot je tržna garancija za popravilo, in razpoložljivost pomožnih storitev, ki jih ponujajo popravljavci, kot so odstranitev, namestitev in prevoz.

(39) Določbe o izvrševanju iz te direktive ne posegajo v Direktivo (EU) 2020/1828 Evropskega parlamenta in Sveta ([21]).

(40) Da bi potrošnike spodbudili, da se odločijo za popravilo za vzpostavitev skladnosti blaga v okviru odgovornosti prodajalca, in s tem spodbujali popravila, bi bilo treba za potrošnike, ki se v sklopu jamčevalnega zahtevka za vzpostavitev skladnosti blaga odločijo za popravilo, Direktivo (EU) 2019/771 spremeniti tako, da se obdobje odgovornosti podaljša za dvanajst mesecev, ki bi se morali dodati preostalemu obdobju odgovornosti za blago. To podaljšanje bi se moralo uporabiti le enkrat. Vendar bi lahko države članice dodatno spodbujale popravila, tako da bi določile dodatna podaljšanja odgovornosti prodajalca, če se popravilo ponovno izvede. Države članice bi lahko obenem uvedle ali ohranile pravila za podaljšanje odgovornosti prodajalca v primeru popravila za obdobja, daljša od dvanajst mesecev. V skladu z Direktivo (EU) 2019/771 bi moral biti prodajalec, kadar se uporablja podaljšanje obdobja odgovornosti, odgovoren za morebitno neskladnost, ki je obstajala v trenutku dobave blaga in ki se pokaže v preostalem obdobju odgovornosti za blago, kar vključuje podaljšanje. Podaljšanje obdobja odgovornosti ne bi smelo posegati v pravice potrošnikov iz Direktive (EU) 2019/771. Ta direktiva ne bi smela posegati v to, da države članice uvedejo ali ohranijo določbe, ki določajo daljše podaljšanje obdobja odgovornosti samo za popravljene dele v skladu z Direktivo (EU) 2019/771. Ob upoštevanju prožnosti, ki jo zagotavlja Direktiva (EU) 2019/771, bi morale države članice, ki ne določajo fiksnih rokov za odgovornost prodajalca ali določajo le zastaralni rok za zahtevke, zagotoviti, da je odgovornost prodajalca ali zastaralni rok za zahtevke v primeru popravila vsaj enakovredna dvema letoma in 12 mesecem, kar ustreza minimalnemu obdobju odgovornosti prodajalca iz Direktive (EU) 2019/771 in minimalnemu podaljšanju navedenega obdobja v primeru popravila. Podaljšanje obdobja odgovornosti bi spodbudilo trajnostno potrošnjo in prispevalo h krožnemu gospodarstvu.

(41) Da bi spodbujali popravila v okviru odgovornosti prodajalca, bi bilo treba v korist potrošnikov in varstva okolja Direktivo (EU) 2019/771 dodatno spremeniti, da bi uvedli novo obveznost obveščanja potrošnika o pravici do izbire

([20]) Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, 11.12.2006, str. 1).

([21]) Direktiva (EU) 2020/1828 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2020 o zastopniških tožbah za varstvo kolektivnih interesov potrošnikov in razveljavitvi Direktive 2009/22/ES (UL L 409, 4.12.2020, str. 1).

med popravilom in zamenjavo ter podaljšanje obdobja odgovornosti, če se ta potrošnik odloči za popravilo, s čimer bi povečali ozaveščenost o obeh možnostih in prednostih odločitve za popravilo. S to obveznostjo glede informacij bi spodbudili trajnostno potrošnjo in prispevali h krožnemu gospodarstvu.

(42) Da bi podprli potrošnike in spodbudili popravila, bi lahko prodajalec, če popravilo ni dokončano v razumnem roku ali brez znatnih nevšečnosti, potrošniku posodil nadomestno blago, odvisno od specifičnih značilnosti zadevne kategorije blaga. To nadomestno blago bi lahko bilo tudi obnovljeno blago. Nadomestno blago, začasno posojeno potrošniku, bi v vsakem primeru moralo biti brezplačno. Poleg tega bi moral prodajalec popravilo še vedno opraviti v razumnem roku. Z dajanjem blaga v izposojo za čas popravila se lahko preprečijo znatne nevšečnosti za potrošnika, ne more pa se upravičiti nerazumno dolgega obdobja za popravilo. Poleg tega bi lahko prodajalec v primeru zamenjave kot jamčevalnega zahtevka in na zahtevo potrošnika slednjemu zagotovil obnovljeno blago.

(43) Za omogočanje izvrševanja pravil iz te direktive z zastopniškimi tožbami je treba spremeniti Prilogo I k Direktivi (EU) 2020/1828. Da bi pristojni organi, ki jih imenujejo njihove države članice, sodelovali in usklajevali ukrepe med seboj in s Komisijo ter tako zagotavljali skladnost s pravili iz te direktive, je treba spremeniti Prilogo k Uredbi (EU) 2017/2394 Evropskega parlamenta in Sveta ([22]).

(44) Da se gospodarskim subjektom omogoči prilagoditev, bi bilo treba uvesti prehodne določbe v zvezi z uporabo nekaterih členov te direktive. Sprememba Direktive (EU) 2019/771 bi se morala uporabljati le za prodajne pogodbe, sklenjene po 31. juliju 2026, da se zagotovi pravna varnost in da se prodajalcem omogoči dovolj časa za prilagoditev spremenjenim zahtevkom za popravilo in zamenjavo.

(45) V skladu s Skupno politično izjavo z dne 28. septembra 2011 držav članic in Komisije o obrazložitvenih dokumentih ([23]) se države članice zavezujejo, da bodo v upravičenih primerih obvestilu o ukrepih za prenos priložile enega ali več dokumentov, v katerih se pojasni razmerje med elementi direktive in ustreznimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. Zakonodajalec šteje, da je posredovanje takih dokumentov v primeru te direktive upravičeno.

(46) Države članice ne morejo zadovoljivo doseči cilja spodbujanja popravila blaga, ki ga kupijo potrošniki, z namenom prispevanja k pravilnemu delovanju notranjega trga in hkratne zagotovitve visoke ravni varstva okolja in potrošnikov. Zavezujoča nacionalna pravila, ki jih vse več držav članic s ciljem spodbujanja trajnostne potrošnje sprejema glede popravila napak zunaj področja uporabe Direktive (EU) 2019/771, se bodo verjetno razhajala in povzročila razdrobljenost notranjega trga. Države članice ne smejo spremeniti popolnoma harmoniziranih pravil glede napak, ki spadajo v okvir odgovornosti prodajalca iz Direktive (EU) 2019/771. Cilj te direktive se zaradi obsega in učinkov lažje doseže na ravni Unije s popolnoma harmoniziranimi skupnimi pravili, ki spodbujajo popravilo v okviru odgovornosti prodajalca, kot je določena v Direktivi (EU) 2019/771, in zunaj nje. Unija lahko zato sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje tega cilja.

(47) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in svoboščine ter si prizadeva zagotoviti polno spoštovanje zlasti členov 16, 26, 37, 38 in 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina). Prispeva k izboljšanju kakovosti okolja v skladu s členom 37 Listine, saj spodbuja trajnostno potrošnjo blaga in s tem zmanjšuje negativne vplive na okolje zaradi prezgodnjega zavrženja uporabnega blaga. Ta direktiva z okrepitvijo pravic potrošnikov v zvezi z napakami, ki nastanejo ali postanejo očitne izven okvira odgovornosti prodajalca na podlagi Direktive (EU) 2019/771, zagotavlja popolno spoštovanje člena 38 o varstvu potrošnikov. Zagotavlja tudi spoštovanje svobode gospodarske pobude v skladu s členom 16 Listine, saj varuje pogodbeno svobodo in spodbuja razvoj storitev

([22]) Uredba (EU) 2017/2394 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o sodelovanju med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov, in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2006/2004 (UL L 345, 27.12.2017, str. 1).

([23]) UL C 369, 17.12.2011, str. 14.

popravil na notranjem trgu. Ta direktiva z omogočanjem večje dostopnosti spletne platforme za invalide prispeva k vključevanju invalidov v skladu s členom 26 Listine. Namen te direktive je zagotoviti dosledno spoštovanje člena 47 Listine, ki se navezuje na pravico do učinkovitega pravnega sredstva in nepristranskega sodišča z učinkovitimi sredstvi izvrševanja –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Predmet urejanja, namen in področje uporabe

1. Ta direktiva določa skupna pravila za okrepitev določb v zvezi s popravilom blaga s ciljem prispevanja k pravilnemu delovanju notranjega trga ob hkratni zagotovitvi visoke ravni varstva potrošnikov in okolja.

2. Ta direktiva se uporablja za popravilo blaga, ki ga kupijo potrošniki, v primeru napake blaga, ki se pojavi ali postane očitna izven okvira odgovornosti prodajalca na podlagi člena 10 Direktive (EU) 2019/771.

3. Člena 5 in 6 se uporabljata samo za blago, za katero in kolikor so zahteve glede popravljivosti določene v pravnih aktih Unije iz Priloge II.

4. Ta direktiva ne posega v Direktivo (EU) 2018/958.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(1) „potrošnik“ pomeni „potrošnik“, kakor je opredeljen v členu 2, točka 2, Direktive (EU) 2019/771;

(2) „popravljavec“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki v povezavi s svojo trgovsko, poslovno, obrtno ali poklicno dejavnostjo zagotavlja storitve popravil, vključno s proizvajalci in prodajalci, ki zagotavljajo storitve popravil, ter ponudniki storitev popravil, ne glede na to, ali so neodvisni ali povezani s takimi proizvajalci ali prodajalci;

(3) „popravilo“ pomeni „popravilo“, kakor je opredeljeno v členu 2, točka 20, Uredbe (EU) 2024/1781;

(4) „prodajalec“ pomeni „prodajalec“, kakor je opredeljen v členu 2, točka 3, Direktive (EU) 2019/771;

(5) „proizvajalec“ pomeni „proizvajalec“, kakor je opredeljen v členu 2, točka 42, Uredbe (EU) 2024/1781;

(6) „pooblaščeni zastopnik“ pomeni „pooblaščeni zastopnik“, kakor je opredeljen v členu 2, točka 43, Uredbe (EU) 2024/1781;

(7) „uvoznik“ pomeni „uvoznik“, kakor je opredeljen v členu 2, točka 44, Uredbe (EU) 2024/1781;

(8) „distributer“ pomeni „distributer“, kakor je opredeljen v členu 2, točka 45, Uredbe (EU) 2024/1781;

(9) „blago“ pomeni „blago“, kakor je opredeljeno v členu 2, točka 5, Direktive (EU) 2019/771, razen vode, plina in elektrike;

(10) „obnova“ pomeni „obnova“, kakor je opredeljena v členu 2, točka 18, Uredbe (EU) 2024/1781;

(11) „zahteve glede popravljivosti“ pomeni zahteve iz pravnih aktov Unije iz Priloge II, ki zagotavljajo, da je blago mogoče popraviti, vključno z zahtevami glede večje enostavnosti razstavljanja in zahtevami glede dostopa do nadomestnih delov, informacij in orodij, povezanih s popravili, ki se uporabljajo za blago ali posebne sestavne dele blaga;

(12) „trajni nosilec podatkov“ pomeni „trajni nosilec podatkov“, kakor je opredeljen v členu 2, točka 11, Direktive (EU) 2019/771.

Člen 3

Stopnja harmonizacije

Države članice v svojem nacionalnem pravu ne ohranijo ali vanj ne uvedejo določb, ki odstopajo od določb te direktive.

Člen 4

Evropski obrazec z informacijami o popravilu

1. Popravljavci lahko potrošniku zagotovijo evropski obrazec z informacijami o popravilu iz Priloge I. Evropski obrazec z informacijami o popravilu se zagotovi na trajnem nosilcu podatkov in v razumnem roku po zahtevi, in preden se potrošnik zaveže s pogodbo o opravljanju storitev popravil.

2. Evropski obrazec z informacijami o popravilu se zagotovi brezplačno.

3. Z odstopanjem od odstavka 2, kadar je za opredelitev narave napake, vrste popravila in za oceno cene popravila potrebna diagnostična storitev, vključno s fizičnim pregledom ali pregledom na daljavo, lahko popravljavec od potrošnika zahteva plačilo potrebnih stroškov, za to storitev.

Brez poseganja v Direktivo 2011/83/EU popravljavec potrošnika obvesti o stroških diagnostične storitve.

4. V evropskem obrazcu z informacijami o popravilu so jasno in razumljivo določeni naslednji pogoji popravila:

(a) identiteta popravljavca;

(b) fizični naslov, na katerem ima popravljavec sedež, pa tudi telefonska številka in elektronski naslov popravljavca ter, če so na voljo, druga sredstva spletnega komuniciranja, ki potrošniku omogočajo, da hitro, učinkovito in na dostopen način stopi v stik s popravljavcem in z njim komunicira;

(c) blago, ki ga je treba popraviti;

(d) narava napake in vrsta predlaganega popravila;

(e) cena ali, če cene ni mogoče razumno izračunati vnaprej, način izračuna cene in najvišja cena popravila;

(f) čas, potreben za dokončanje popravila;

(g) možnost začasne zagotovitve nadomestnega blaga v času popravila in morebitni stroški začasno zagotovljenega nadomestnega blaga za potrošnika;

(h) kraj, kjer potrošnik izroči blago v popravilo;

(i) po potrebi razpoložljivost pomožnih storitev, kot so odstranitev, namestitev in prevoz, ki jih ponuja popravljavec, ter morebitni podrobni stroški teh storitev za potrošnika;

(j) obdobje veljavnosti evropskega obrazca z informacijami o popravilu;

(k) po potrebi dodatne informacije.

5. Popravljavec ne sme spreminjati pogojev popravila iz evropskega obrazca z informacijami o popravilu v obdobju 30 koledarskih dni od datuma, ko je bil ta obrazec zagotovljen potrošniku. Popravljavec in potrošnik se lahko dogovorita o daljšem obdobju veljavnosti za evropski obrazec z informacijami o popravilu. Kadar potrošnik v obdobju veljavnosti sprejme pogoje, določene v evropskem obrazcu z informacijami o popravilu, je popravljavec dolžan izvesti storitev popravila pod temi pogoji.

6. Kadar je popravljavec potrošniku predložil popoln in točen evropski obrazec z informacijami o popravilu, se šteje, da je izpolnil naslednje obveznosti:

(a) obveznosti glede informacij v zvezi z glavnimi značilnostmi storitve popravila iz člena 5(1), točka (a), in člena 6(1), točka (a), Direktive 2011/83/EU ter člena 22(1), točka (j), Direktive 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([24]);

(b) obveznosti glede informacij v zvezi z identiteto popravljavca in njegovih kontaktnih podatkih iz člena 5(1), točka (b), in člena (6)(1), točki (b) in (c), Direktive 2011/83/EU, člena 22(1), točka (a), Direktive 2006/123/ES ter člena 5(1), točke (a), (b) in (c), Direktive 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([25]);

(c) obveznosti glede informacij v zvezi s ceno iz člena 5(1), točka (c), in člena 6(1), točka (e), Direktive 2011/83/EU ter člena 22(1), točka (i), in (3), točka (a), Direktive 2006/123/ES;

(d) obveznosti glede informacij v zvezi z ureditvami za izvedbo in časom izvedbe storitve popravila iz člena 5(1), točka (d), in člena 6(1), točka (g), Direktive 2011/83/EU.

Člen 5

Obveznost popravila

1. Države članice zagotovijo, da proizvajalec na zahtevo potrošnika popravi blago, za katero so v pravnih aktih Unije iz Priloge II, določene zahteve glede popravljivosti, in sicer v obsegu teh zahtev. Proizvajalec tega blaga ni dolžen popraviti, kadar popravilo ni mogoče. Proizvajalec lahko za izpolnitev svoje obveznosti popravila sklene pogodbo s podizvajalci.

2. Popravilo na podlagi odstavka 1 se opravi pod naslednjimi pogoji:

(a) opravi se brezplačno ali za razumno ceno;

(b) opravi se v razumnem obdobju od trenutka, ko proizvajalec fizično prevzame blago, prejme blago ali mu potrošnik da dostop do blaga;

(c) proizvajalec lahko potrošniku za čas popravila brezplačno posodi nadomestno blago ali ga ponudi po razumni ceni in

(d) v primerih, kadar popravilo ni mogoče, lahko proizvajalec potrošniku ponudi obnovljeno blago.

3. Kadar ima proizvajalec, ki ga zavezuje obveznost popravila na podlagi odstavka 1, sedež zunaj Unije, obveznost proizvajalca izpolni njegov pooblaščeni zastopnik v Uniji. Kadar proizvajalec nima pooblaščenega zastopnika v Uniji, izpolni obveznost proizvajalca uvoznik zadevnega blaga. Kadar ni uvoznika, izpolni obveznost proizvajalca distributer zadevnega blaga. Pooblaščeni zastopnik, uvoznik in distributer lahko za izpolnitev svoje obveznosti popravila sklenejo pogodbo s podizvajalci.

4. Proizvajalci, ki dajejo na voljo nadomestne dele in orodja za blago, zajeto v pravnih aktih Unije iz Priloge II, te nadomestne dele in orodja ponudijo po razumni ceni, ki ne odvrača od popravila.

5. Proizvajalci ali po potrebi pooblaščeni zastopniki, uvozniki ali distributerji, ki jim je naložena obveznost popravila na podlagi tega člena, zagotovijo, da lahko potrošniki na prosto dostopnem spletnem mestu dostopajo do informacij o okvirnih cenah, zaračunanih za običajno popravilo blaga, zajetega v pravnih aktih Unije iz Priloge II.

([24]) Direktiva 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu (UL L 376, 27.12.2006, str. 36).

([25]) Direktiva 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (Direktiva o elektronskem poslovanju) (UL L 178, 17.7.2000, str. 1).

6. Proizvajalci ne uporabljajo nobenih pogodbenih klavzul, strojne ali programske opreme, ki bi ovirala popravilo blaga, zajetega v pravnih aktih Unije iz Priloge II, razen če so utemeljene z legitimnimi in objektivnimi dejavniki, vključno z varstvom pravic intelektualne lastnine na podlagi prava Unije in nacionalnega prava. Proizvajalci neodvisnim popravljavcem zlasti ne preprečujejo uporabe originalnih ali rabljenih nadomestnih delov, združljivih nadomestnih delov in nadomestnih delov, narejenih s tridimenzionalnim tiskanjem, kadar so ti nadomestni deli skladni z zahtevami iz prava Unije ali nacionalnega prava, kot so zahteve glede varnosti proizvodov, ali skladni s pravicami intelektualne lastnine. Ta odstavek ne posega v posebne zahteve pravnih aktov Unije iz Priloge II ter ne posega v pravo Unije in nacionalno pravo, ki zagotavljata varstvo pravic intelektualne lastnine.

7. Proizvajalci ne zavrnejo popravila blaga, zajetega v pravnih aktih Unije iz Priloge II, zgolj zato, ker so predhodno popravilo izvedli drugi popravljavci ali druge osebe.

8. Brez poseganja v obveznost popravila iz tega člena lahko potrošniki zahtevajo popravilo od katerega koli popravljavca po lastni izbiri.

9. Komisija sprejema delegirane akte v skladu s členom 20 za spremembo Priloge II s posodobitvijo seznama pravnih aktov Unije, ki določajo zahteve glede popravljivosti, da se upošteva regulativni razvoj. Komisija take delegirane akte sprejme brez nepotrebnega odlašanja po objavi zadevnega pravnega akta Unije in najpozneje 12 mesecev po taki objavi.

Člen 6

Informacije o obveznosti popravila

Države članice zagotovijo, da proizvajalec ali, kadar je ustrezno, pooblaščeni zastopnik, uvoznik ali distributer, brezplačno zagotovijo vsaj za ves čas trajanja njihove obveznosti popravila na podlagi člena 5 informacije o svojih storitvah popravil, na lahko dostopen, jasen in razumljiv način.

Člen 7

Evropska spletna platforma za popravila

1. Vzpostavi se evropska spletna platforma za popravila (v nadaljnjem besedilu: evropska spletna platforma), ki potrošnikom omogoča, da poiščejo popravljavce in, kadar je ustrezno, prodajalce obnovljenega blaga, kupce blaga z napako za namen obnove ali skupnostne pobude za popravila. Evropska spletna platforma je sestavljena iz nacionalnih razdelkov, ki uporabljajo skupni spletni vmesnik, in vključuje povezave do nacionalnih spletnih platform za popravilo iz odstavka 3 (v nadaljnjem besedilu: nacionalne spletne platforme).

2. Komisija do 31. julija 2027 razvije skupni spletni vmesnik za evropsko spletno platformo. Ta skupni spletni vmesnik izpolnjuje zahteve iz odstavka 6 in je na voljo v vseh uradnih jezikih Unije. Komisija nato zagotavlja tehnično vzdrževanje skupnega spletnega vmesnika.

3. Države članice uporabijo skupni spletni vmesnik iz odstavka 2 za svoje nacionalne razdelke. Vendar državam članicam, ki imajo vsaj eno nacionalno spletno platformo, javno ali zasebno, ki pokriva njihovo celotno ozemlje in izpolnjuje določbe iz odstavka 6, ni treba vzpostaviti nacionalnega razdelka na evropski spletni platformi. Namesto tega evropska spletna platforma vključuje povezave do takšnih nacionalnih spletnih platform. Države članice zagotovijo, da njihove nacionalne spletne platforme začnejo delovati do 31. julija 2027.

4. Države članice lahko področje uporabe svojega nacionalnega razdelka na evropski spletni platformi ali, kadar je ustrezno, nacionalne spletne platforme, razširijo tako, da zajema ne le popravljavce, temveč tudi prodajalce obnovljenega blaga, kupce blaga z napako za namen obnove ali skupnostne pobude za popravila.

5. Uporaba nacionalnih razdelkov in nacionalnih spletnih platform na evropski spletni platformi je za potrošnike brezplačna. Registracija je prostovoljna za popravljavce in, kadar je ustrezno, prodajalce obnovljenega blaga, in kupce blaga z napako za namen obnove ali skupnostne pobude za popravila

6. Nacionalni razdelki, ki uporabljajo skupni spletni vmesnik in nacionalne spletne platforme:

(a) vključujejo funkcije iskanja po blagu, lokaciji storitev popravil, vključno s funkcijo prikaza na zemljevidu, opravljanje čezmejnih storitev, pogojih popravila, vključno s časom, potrebnim za izvedbo popravila, možnostjo začasne zagotovitve nadomestnega blaga in krajem, kjer potrošnik izroči blago v popravilo, razpoložljivostjo in pogoji pomožnih storitev, vključno z odstranitvijo, namestitvijo in prevozom, ki jih ponujajo popravljavci, ter veljavnimi evropskimi ali nacionalnimi standardi kakovosti popravila;

(b) kadar je ustrezno, vključujejo funkcijo za iskanje prodajalcev obnovljenega blaga, kupcev blaga z napako za namen obnove ali skupnostnih pobud za popravila;

(c) omogočajo, da potrošniki zahtevajo evropski obrazec z informacijami o popravilu od popravljavcev, ki ga ponujajo;

(d) omogočajo, da popravljavci redno posodabljajo kontakte podatke in informacije o svojih storitvah;

(e) omogočajo, da popravljavci navedejo, da izpolnjujejo veljavne standarde kakovosti Unije ali nacionalne standarde kakovosti;

(f) omogočajo dostopnost prek nacionalnih spletnih mest, povezanih z enotnim digitalnim vstopnim mestom, vzpostavljenim z Uredbo (EU) 2018/1724 Evropskega parlamenta in Sveta ([26]);

(g) zagotavljajo dostopnost za invalide in

(h) zagotavljajo kontaktne obrazce za uporabnike za sporočanje tehničnih težav pri delovanju evropske spletne platforme in netočnih informacij, ki jih zagotovijo popravljavci in, kadar je ustrezno, prodajalci obnovljenega blaga, kupci blaga z napako za namen obnove ali skupnostne pobude za popravila.

7. Evropska spletna platforma omogoča zbiranje neosebnih podatkov v zvezi z delovanjem nacionalnih razdelkov.

8. Države članice in Komisija sprejmejo ustrezne ukrepe za obveščanje potrošnikov, zadevnih gospodarskih subjektov in prodajalcev o razpoložljivosti evropske spletne platforme.

Člen 8

Strokovna skupina

Komisija ustanovi strokovno skupino, ki jo sestavljajo predstavniki vseh držav članic, predseduje pa ji predstavnik Komisije. Naloga strokovne skupine je svetovanje Komisiji v zvezi z zasnovo in delovanjem evropske spletne platforme in njenih nacionalnih razdelkov.

Člen 9

Nacionalne kontaktne točke

1. Države članice do 31. julija 2026 Komisijo obvestijo o:

(a) nacionalni kontaktni točki, ki so jo določile za evropsko spletno platformo, ali

(b) nacionalnih spletnih platformah, ki so jih ustanovile ali jih bodo ustanovile v skladu s členom 7(3).

2. Države članice, ki uporabljajo nacionalne razdelke evropske spletne platforme, lahko do 31. julija 2026 v skladu s pravom Unije sprejmejo pogoje za dostop do svojega nacionalnega razdelka za registracijo popravljavcev in po potrebi prodajalcev obnovljenega blaga, kupcev blaga z napako za namen obnove in skupnostnih pobud za popravila. Taki pogoji lahko določajo zlasti predhodno odobritev registracije v nacionalnem razdelku s strani nacionalne kontaktne točke ali zahteve glede poklicnih kvalifikacij. Take države članice do navedenega datuma obvestijo Komisijo o vseh sprejetih pogojih za dostop.

([26]) Uredba (EU) 2018/1724 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 2. oktobra 2018 o vzpostavitvi enotnega digitalnega vstopnega mesta za zagotavljanje dostopa do informacij, do postopkov ter do storitev za pomoč in reševanje težav ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1024/2012 (UL L 295, 21.11.2018, str. 1).

3. Države članice, ki uporabljajo nacionalne razdelke evropske spletne platforme in uporabljajo pogoje iz odstavka 2 tega člena, zagotovijo, da njihov nacionalni razdelek začne delovati v šestih mesecih od datuma, ko Komisija zagotovi skupni spletni vmesnik iz člena 7(2).

4. Nacionalna kontaktna točka je odgovorna za naslednje naloge:

(a) zagotavljanje dostopa do nacionalnega razdelka za registracijo popravljavcev in, kadar je ustrezno, prodajalcev obnovljenega blaga, kupcev blaga z napako za namen obnove in skupnostnih pobud za popravila;

(b) zagotavljanje skladnosti z vsemi pogoji za dostop, ki jih določijo države članice na podlagi odstavka 2, in

(c) pomoč Komisiji na področju delovanja nacionalnih razdelkov evropske spletne platforme.

Člen 10

Ukrepi za mikro, mala in srednja podjetja

Komisija po potrebi sprejme smernice za podporo pri izpolnjevanju zahtev in obveznosti iz te direktive, zlasti za mikro, mala in srednja podjetja.

Člen 11

Izvrševanje

1. Države članice zagotovijo ustrezna in učinkovita sredstva za zagotavljanje skladnosti s to direktivo.

2. Sredstva iz odstavka 1 vključujejo določbe, po katerih lahko eden ali več naslednjih organov, določenih z nacionalnim pravom, začne postopek na podlagi nacionalnega prava pred sodiščem ali pred pristojnimi upravnimi organi države članice, da se zagotovi uporaba nacionalnih določb, ki prenašajo to direktivo:

(a) javni organi ali njihovi zastopniki;

(b) organizacije, ki imajo upravičen interes za varstvo potrošnikov ali okolja;

(c) poklicna združenja, ki imajo upravičen interes za ukrepanje.

Člen 12

Informacije za potrošnike

Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za zagotovitev, da so informacije o pravicah potrošnikov na podlagi te direktive in o načinih uveljavljanja teh pravic na voljo potrošnikom, tudi na nacionalnih spletnih mestih, ki so povezana z enotnim digitalnim vstopnim mestom, vzpostavljenim z Uredbo (EU) 2018/1724.

Člen 13

Ukrepi držav članic za spodbujanje popravila

1. Države članice sprejmejo vsaj en ukrep za spodbujanje popravila.

2. Države članice do 31. julija 2029 Komisijo obvestijo o enem ali več ukrepih, sprejetih na podlagi odstavka 1. Komisija zagotovi, da so informacije o ukrepih, o katerih so jo uradno obvestile države članice, javno dostopne.

Člen 14

Zavezujoča narava

1. Če v tej direktivi ni določeno drugače, ni za potrošnika zavezujoč noben pogodbeni pogoj, ki v škodo potrošnika izključuje uporabo nacionalnih ukrepov za prenos te direktive, od njih odstopa ali spreminja njihove učinke.

2. Ta direktiva popravljavcu ne preprečuje, da potrošniku ponudi pogodbena določila, ki presegajo varstvo, zagotovljeno s to direktivo.

Člen 15

Kazni

Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve nacionalnih določb, sprejetih na podlagi členov 4, 5 in 6, ter sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da se te kazni izvršujejo. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice o teh pravilih in ukrepih uradno obvestijo Komisijo do 31. julija 2026 in jo brez odlašanja uradno obvestijo o vsakršni naknadni spremembi, ki nanje vpliva.

Člen 16

Spremembe Direktive (EU) 2019/771

Direktiva (EU) 2019/771 se spremeni:

(1) v členu 7(1) se točka (d) nadomesti z naslednjim:

„(d) biti take količine ter imeti značilnosti in druge lastnosti, vključno v zvezi s trajnostjo, popravljivostjo, funkcionalnostjo, združljivostjo in varnostjo, kot je običajno za blago iste vrste in ki jih lahko potrošnik razumno pričakuje glede na naravo blaga in ob upoštevanju kakršne koli javne izjave, podane s strani ali v imenu prodajalca ali drugih oseb v predhodnih členih pogodbene verige, vključno s proizvajalcem, zlasti pri oglaševanju ali označevanju.“;

(2) člen 10 se spremeni:

(a) vstavi se naslednji odstavek:

„2a. Kadar se v skladu s členom 13(2) popravilo izvede v sklopu jamčevalnega zahtevka za vzpostavitev skladnosti blaga, se obdobje odgovornosti enkrat podaljša za dvanajst mesecev.“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Države članice lahko ohranijo ali uvedejo daljše roke od tistih iz odstavkov 1, 2 in 2a.“;

(c) vstavi se naslednji odstavek:

„5a. Države članice, ki v skladu z odstavkom 3 ali odstavkom 5 ne določijo fiksnih rokov za odgovornost prodajalca ali določijo le zastaralni rok za jamčevalne zahtevke, lahko odstopajo od odstavka 2a, če zagotovijo, da je odgovornost prodajalca ali zastaralni rok za jamčevalne zahtevke v primeru popravila najmanj tri leta.“;

(3) v členu 13 se vstavi naslednji odstavek:

„2a. Preden prodajalec zagotovi jamčevalni zahtevek za vzpostavitev skladnosti blaga, potrošnika obvesti o njegovi pravici do izbire med popravilom in zamenjavo ter o možnosti podaljšanja obdobja odgovornosti iz člena 10(2a).“;

(4) člen 14, odstavek 1, se nadomesti z naslednjim:

„1. Popravilo ali zamenjava se izvedeta:

(a) brezplačno;

(b) v razumnem roku od trenutka, ko je potrošnik prodajalca obvestil o neskladnosti;

(c) brez znatnih nevšečnosti za potrošnika, pri čemer se upoštevata narava blaga in namen, za katerega je potrošnik blago potreboval.

Med popravilom, odvisno od specifičnih značilnosti zadevne kategorije blaga, zlasti potrebe potrošnika, da je to blago stalno na voljo, lahko da prodajalec potrošniku brezplačno v izposojo nadomestno blago, vključno z obnovljenim blagom.

Prodajalec lahko na izrecno zahtevo potrošnika zagotovi obnovljeno blago, da izpolni svojo obveznost nadomestitve blaga.“

Člen 17

Sprememba Direktive (EU) 2020/1828

V Prilogi I k Direktivi (EU) 2020/1828 se doda naslednja točka:

„(69) Direktiva (EU) 2024/1799 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2024 o skupnih pravilih za spodbujanje popravila blaga in o spremembi Uredbe (EU) 2017/2394 ter direktiv (EU) 2019/771 in (EU) 2020/1828 (UL L, 2024/1799, 10.7.2024, , ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1799/oj).“

Člen 18

Sprememba Uredbe (EU) 2017/2394

V Prilogi k Uredbi (EU) 2017/2394 se doda naslednja točka:

„29. Direktiva (EU) 2024/1799 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2024 o skupnih pravilih za spodbujanje popravila blaga in o spremembi Uredbe (EU) 2017/2394 ter direktiv (EU) 2019/771 in (EU) 2020/1828 (UL L, 2024/1799, 10.7.2024, , ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1799/oj).“

Člen 19

Poročanje Komisije in pregled

1. Komisija do 31. julija 2031 predloži poročilo o uporabi te direktive. V poročilu se oceni prispevek te direktive, zlasti členov 5 in 16, k spodbujanju popravil na notranjem trgu, vključno s popravilom blaga, za katero veljajo zahteve glede popravljivosti zunaj zakonskega jamstva, in izbiro potrošnikov za popravila v okviru zakonskega jamstva, ter njen vpliv na podjetja in potrošnike.

2. V poročilu se oceni tudi učinkovitost spodbud za izbiro popravila, vključno s podaljšanjem zakonskega jamstva, ter potreba po spodbujanju tržnih garancij za storitve popravil in po sprejetju pravil o odgovornosti popravljavcev za popravilo.

3. V zvezi s členom 7 se v poročilu oceni učinkovitost evropske spletne platforme na podlagi informacij o številu aktivnih ponudnikov storitev popravil in številu potrošnikov, ki so dostopali do evropske spletne platforme.

4. Komisija poročilo predloži Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij. Države članice Komisiji predložijo informacije, potrebne za pripravo navedenega poročila. Navedenemu poročilu se po potrebi priloži zakonodajni predlog.

5. V okviru pregleda iz člena 25 Direktive (EU) 2019/771 se oceni nujna stopnja harmonizacije, potrebna za zagotovitev enakih konkurenčnih pogojev za podjetja na notranjem trgu, vključno s konvergenco in divergenco med nacionalnimi zakonodajami držav članic, s katerimi se prenese ta direktiva, zlasti v zvezi z obdobji odgovornosti.

Člen 20

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 5(9) se prenese na Komisijo za obdobje šest let od 31. avgusta 2024. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem šestletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Prenos pooblastila iz člena 5(9) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.

5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

6. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 5(9), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 21

Prehodne določbe

Člen 16 te direktive se ne uporablja za prodajne pogodbe, sklenjene pred 31. julijem 2026.

Člen 22

Prenos

1. Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 31. julija 2026. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

Države članice te predpise uporabljajo od 31. julija 2026.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 23

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 24

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 13. junija 2024

Za Evropski parlament	*Za Svet*
predsednica	*predsednik*
R. METSOLA	M. MICHEL

PRILOGA I

EVROPSKI OBRAZEC Z INFORMACIJAMI O POPRAVILU

Del I

Identiteta in kontaktni podatki popravljavca, ki ponuja storitev popravila

Popravljavec	[identiteta]
Naslov	[geografski naslov, ki ga lahko uporabi potrošnik]
Telefonska številka	
Elektronski naslov	
Če jih je popravljavec zagotovil, drugi načini spletnega komuniciranja, ki potrošniku omogočajo hiter in učinkovit stik ter komunikacijo s popravljavcem	

Del II

Informacije o storitvi popravila

Blago, ki ga je treba popraviti	[identifikacija blaga]
Vrsta napake	[opis napake]
Predlagana vrsta popravila	[vrsta ukrepov za odpravo napake]
Cena popravila ali, če cene ni mogoče izračunati, metoda izračuna, ki bo uporabljena, in najvišja cena popravila	[to pomeni skupni znesek ali, če to ni mogoče, metodo izračuna in zgornjo mejo za storitev popravila v EUR / nacionalni valuti]
Čas za izvedbo popravila	[rok, v dneh, do katerega se popravljavec zaveže, da bo opravil storitev]
Možnost začasne zagotovitve nadomestnega blaga	[začasna zagotovitev nadomestnega blaga pomeni, da bo potrošnik prejel enakovredno blago za uporabo v času popravila; popravljavec navede „da“ ali „ne“]
Če je navedeno „da“, navedite morebitne stroške:	[v EUR / nacionalni valuti]
Kraj izročitve blaga	[kraj, kjer potrošnik izroči blago v popravilo]
Po potrebi razpoložljivost pomožnih storitev	[navedite, ali se ponujajo pomožne storitve, kot so odstranitev, namestitev in prevoz, ter v kakšnem obsegu so te storitve na voljo, oziroma „jih ni“, če za zadevno popravilo ni ponujena nobena pomožna storitev]
Če je navedeno „da“, navedite morebitne stroške:	[v EUR / nacionalni valuti, za posamezno ponujeno storitev]
Obdobje veljavnosti evropskega obrazca z informacijami o popravilu	[obdobje veljavnosti najmanj 30 dni]
Po potrebi dodatne informacije	

Popravljavec mora pojasnilo v oglatem oklepaju nadomestiti z ustreznimi informacijami.

PRILOGA II

SEZNAM PRAVNIH AKTOV UNIJE, KI DOLOČAJO ZAHTEVE GLEDE POPRAVLJIVOSTI

1. Za gospodinjske pralne in pralno-sušilne stroje: Uredba Komisije (EU) 2019/2023 ([1])
2. Za gospodinjske pomivalne stroje: Uredba Komisije (EU) 2019/2022 ([2])
3. Za hladilne aparate: Uredba Komisije (EU) 2019/2019 ([3])
4. Za elektronske prikazovalnike: Uredba Komisije (EU) 2019/2021 ([4])
5. Za varilno opremo: Uredba Komisije (EU) 2019/1784 ([5])
6. Za sesalnike: Uredba Komisije (EU) št. 666/2013 ([6])
7. Za strežnike in izdelke za shranjevanje podatkov: Uredba Komisije (EU) 2019/424 ([7])
8. Za mobilne telefone, brezžične telefone in preklopne tablične računalnike: Uredba Komisije (EU) 2023/1670 ([8])
9. Za gospodinjske sušilne stroje: Uredba Komisije (EU) 2023/2533 ([9])
10. Za blago, ki vsebuje baterije za lahka vozila: Uredba (EU) 2023/1542 Evropskega parlamenta in Sveta ([10])

([1]) Uredba Komisije (EU) 2019/2023 z dne 1. oktobra 2019 o določitvi zahtev za okoljsko primerno zasnovo gospodinjskih pralnih in pralno-sušilnih strojev v skladu z Direktivo 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter o spremembi Uredbe Komisije (ES) št. 1275/2008 in razveljavitvi Uredbe Komisije (EU) št. 1015/2010 (UL L 315, 5.12.2019, str. 285).

([2]) Uredba Komisije (EU) 2019/2022 z dne 1. oktobra 2019 o določitvi zahtev za okoljsko primerno zasnovo gospodinjskih pomivalnih strojev v skladu z Direktivo 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter spremembi Uredbe Komisije (ES) št. 1275/2008 in razveljavitvi Uredbe Komisije (EU) št. 1016/2010 (UL L 315, 5.12.2019, str. 267).

([3]) Uredba Komisije (EU) 2019/2019 z dne 1. oktobra 2019 o določitvi zahtev za okoljsko primerno zasnovo za hladilne aparate v skladu z Direktivo 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta in razveljavitvi Uredbe Komisije (ES) št. 643/2009 (UL L 315, 5.12.2019, str. 187).

([4]) Uredba Komisije (EU) 2019/2021 z dne 1. oktobra 2019 o določitvi zahtev za okoljsko primerno zasnovo za elektronske prikazovalnike v skladu z Direktivo 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta in spremembi Uredbe Komisije (ES) št. 1275/2008 ter razveljavitvi Uredbe Komisije (ES) št. 642/2009 (UL L 315, 5.12.2019, str. 241).

([5]) Uredba Komisije (EU) 2019/1784 z dne 1. oktobra 2019 o zahtevah za okoljsko primerno zasnovo varilne opreme v skladu z Direktivo 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 272, 25.10.2019, str. 121).

([6]) Uredba Komisije (EU) št. 666/2013 z dne 8. julija 2013 o izvajanju Direktive 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede zahtev za okoljsko primerno zasnovo sesalnikov (UL L 192, 13.7.2013, str. 24).

([7]) Uredba Komisije (EU) 2019/424 z dne 15. marca 2019 o določitvi zahtev za okoljsko primerno zasnovo strežnikov in izdelkov za shranjevanje podatkov v skladu z Direktivo 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Uredbe Komisije (EU) št. 617/2013 (UL L 74, 18.3.2019, str. 46).

([8]) Uredba Komisije (EU) 2023/1670 z dne 16. junija 2023 o določitvi zahtev za okoljsko primerno zasnovo pametnih telefonov, mobilnih telefonov, ki niso pametni telefoni, brezžičnih telefonov in preklopnih tabličnih računalnikov v skladu z Direktivo 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter spremembi Uredbe Komisije (EU) 2023/826 (UL L 214, 31.8.2023, str. 47).

([9]) Uredba Komisije (EU) 2023/2533 z dne 17. novembra 2023 o izvajanju Direktive 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede zahtev za okoljsko primerno zasnovo gospodinjskih sušilnih strojev, spremembi Uredbe Komisije (EU) 2023/826 in razveljavitvi Uredbe Komisije (EU) št. 932/2012 (UL L, 2023/2533, 22.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2533/oj).

([10]) Uredba (EU) 2023/1542 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2023 o baterijah in odpadnih baterijah, spremembi Direktive 2008/98/ES in Uredbe (EU) 2019/1020 ter razveljavitvi Direktive 2006/66/ES (UL L 191, 28.7.2023, str. 1).